

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin adoptarea unui regim derogatoriu prin care se autorizează capturarea a șapte specii de păsări sălbatice [cinteza (*Fringilla coelebs*), câneparul (*Carduelis cannabina*), sticletele (*Carduelis carduelis*), florintele (*Carduelis chloris*), botgrosul (*Coccothraustes coccothraustes*), cânărașul (*Serinus serinus*) și scatiul (*Carduelis spinus*)], Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 literele (a) și (e) și articolului 8 alineatul (1) coroborate cu anexa IV punctul (a) citite în coroborare cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Malta a introdus în 2014 un regim derogatoriu de autorizare a capturării a șapte specii de păsări sălbatice, autorizând campanii de vânatoare în 2014 și în 2015.

Directiva 2009/147 impune statelor membre obligația de a interzice capturarea și păstrarea de păsări sălbatice neînscrise în anexa II, cum sunt cele în discuție, precum și capturarea păsărilor sălbatice prin mijloace neselective, cum ar fi plasele sau capcanele. Orice derogare de la aceste interdicții este supusă condițiilor stricte prevăzute la articolul 9 din directivă.

Comisia consideră că regimul derogatoriu maltez prin care se autorizează capturarea a șapte specii de păsări sălbatice nu este conform dispozițiilor articolului 5 literele (a) și (e) și articolului 8 alineatul (1) din directivă coroborate cu anexa IV punctul (a) la aceasta.

Comisia consideră că Malta nu a dovedit că sunt întrunite condițiile de derogare impuse prin articolul 9 alineatul (1) din directivă. În primul rând, Malta nu a demonstrat inexistența altei soluții satisfăcătoare, astfel cum se solicită prin fraza introductivă a articolului 9 alineatul (1) din directivă. În al doilea rând, regimul derogatoriu maltez nu precizează nicio motivație referitoare la pretinsa inexistență a altei soluții satisfăcătoare. În al treilea rând, Malta nu a dovedit că activitatea autorizată constituie o „utilizare judicioasă”, în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din directivă. În al patrulea rând, Malta nu a dovedit că este îndeplinită cerința prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă, potrivit căreia derogarea nu poate privi decât capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale anumitor păsări „în număr mic”. În al cincilea rând, Malta nu a demonstrat că autorizarea este acordată în „condiții strict controlate”, astfel cum impune articolul 9 alineatul (1) litera (c) din directivă.

⁽¹⁾ JO L 20, p. 7.

**Recurs introdus la 13 noiembrie 2015 de Alexios Anagnostakis împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera întâi) din 30 septembrie 2015 în cauza T-450/12, Anagnostakis/Comisia**

(Cauza C-589/15 P)

(2016/C 007/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurrent: Alexios Anagnostakis (reprezentant: A. Anagnostakis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- Anularea în tot a hotărârii pronunțate în cauza T-450/12 în cadrul acțiunii introduse împotriva Comisiei Europene la 11 octombrie 2012 pentru anularea măsurii dispuse de aceasta din urmă din 6 septembrie 2012 prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a inițiativei cetățenești europene intitulată „Un milion de semnături pentru o Europă a solidarității”;
- admiterea acțiunii;
- anularea deciziei Comisiei din 6 septembrie 2012 prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a inițiativei cetățenești europene intitulată „Un milion de semnături pentru o Europă a solidarității”;
- obligarea Comisiei să înregistreze în mod corespunzător inițiativa menționată și dispunerea oricărei alte măsuri juridice necesare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente**1. Vicii în cadrul procedurii din fața Tribunalului**

Hotărârea atacată nu ține seama nicidecum în aprecierea acțiunii în discuție de faptul că propunerea de inițiativă cetățenească europeană (ICE) ar privi în mod exclusiv partea de datorie publică considerată „odioasă”.

În motivarea hotărârii atacate, se consideră în mod greșit că propunerea ar privi întreaga datorie publică, fără nicio distincție sau condiție.

Sub acest aspect, hotărârea atacată nu încadrează în mod corect obiectul litigiului.

Hotărârea a fost pronunțată cu aprecierea greșită a acțiunii și a concluziilor.

2. Încălcarea de către Tribunal a dreptului Uniunii, interpretarea și aplicarea greșite ale tratatelor și ale reglementării europene

- A) Prin interpretarea și aplicarea greșite ale dreptului Uniunii, hotărârea atacată a declarat că prevederile articolelor 122 TFUE și 136 TFUE, invocate în cadrul acțiunii, nu constituie „un temei juridic adecvat pentru o eventuală asistență financiară a Uniunii prin instituirea unui mecanism de finanțare în favoarea statelor membre care [s-ar confrunta] sau [ar risca] să se confrunte cu probleme grave de finanțare”.

În sensul articolului 136 TFUE, astfel cum a fost modificat de Decizia 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 ⁽¹⁾, și al articolului 4 alineatul (1) TFUE și al articolului 5 alineatul (2) TFUE, statele membre a căror monedă este euro au dreptul deplin de a se pune de acord pentru a institui un mecanism de stabilitate și de asistență financiară. Comisia dispune de o competență specială de atribuire și de libertatea de a propune instituirea unui astfel de mecanism, în sensul articolului 352 TFUE, drept măsura necesară pentru realizarea unuia dintre obiectivele prevăzute în tratate, sau pentru stabilitatea zonei euro.

- B) Prin aplicarea și interpretarea eronate ale tratatelor și al dreptului Uniunii, hotărârea atacată a declarat că nimic nu permite să se concluzioneze, și nici nu s-a demonstrat deloc acest lucru, că adoptarea unui principiu al stării de necesitate „ar avea ca obiect consolidarea coordonării disciplinei bugetare sau ar face parte din orientările de politică economică pe care Consiliul este abilitat să le elaboreze în scopul bunei funcționări a uniunii economice și monetare”.

Dimpotrivă, prin interpretarea și aplicarea în mod corect, măsura preconizată – anularea unei datorii odioase – contribuie exclusiv la consolidarea disciplinei bugetare a statelor membre și la asigurarea bunei funcționări a uniunii economice și monetare [articolul 136 alineatul (1) TFUE].

- C) Prin interpretarea și aplicarea greșite ale tratatelor și ale dreptului Uniunii, hotărârea atacată a exclus posibilitatea ca articolul 122 TFUE să constituie un temei juridic adecvat pentru adoptarea în legislația Uniunii a unui principiu al stării de necesitate.

În temeiul articolului 352 TFUE, Comisia poate face propuneri Consiliului în vederea asigurării solidarității dintre statele membre în sensul articolului 122 alineatul (1) TFUE sau a acordării asistenței financiare a Uniunii în sensul articolului 122 alineatul (2) TFUE, statului membru care s-ar confrunta cu dificultăți grave aflate în afara controlului său.

- D) Prin interpretarea și aplicarea greșite ale tratatelor și ale dreptului Uniunii, hotărârea atacată a declarat că Comisia a respectat obligația de motivare atunci când a adoptat decizia atacată, în ceea ce privește respingerea cererii de înregistrare și a propunerii ICE. Motivele respingerii expuse în decizia contestată sunt insuficiente și greșite, încălcându-se obligația de motivare corespunzătoare, prevăzută la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 211/2011.
- E) Prin interpretarea și aplicarea greșite ale dreptului Uniunii, hotărârea atacată a declarat că chiar dacă ar exista o normă de drept internațional care consacră un principiu al stării de necesitate, numai existența unui astfel de principiu de drept internațional nu ar fi suficientă, în orice caz, să fundamenteze o inițiativă legislativă din partea Comisiei. Dreptul internațional și principiile acestuia sunt izvoare de drept al Uniunii Europene. Astfel, sunt incluse și aplicate în mod direct în dreptul Uniunii, fără nicio condiție. Comisia poate propune aplicarea acestor principii de rang superior și în lipsa unei dispoziții specifice în tratate, în cazul în care ar considera ca lipsește.
- F) Prin interpretarea și aplicarea greșite ale dreptului, hotărârea atacată a obligat reclamantul la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie. Dacă ar fi fost apreciată în mod corect, în lumina susținerilor de mai sus, acțiunea ar fi fost admisă și plata cheltuielilor aferente ar fi revenit Comisiei.

(¹) JO L 91, p. 1.